

گزارش

تخریب کامل بیمارستان الشفای غزه

دو هفته جنایت

در حالی که جنگ غزه روز دوشنبه صد و هفتاد و هشتمین روز خود را گذراند که اشغالگران صفحه جدیدی از جنایت را در بیمارستان الشفا ورق زدند، پیرو این موضوع منابع رسمی فلسطینی از شهادت حدود ۳۰۰ شهروند فلسطینی و اعدام میدانی شماری از آنها با دستان بسته در جریان دو هفته محاصره این مجتمع بیمارستانی (الشفاء) در شهر غزه از سوی ارتش رژیم صهیونیستی خبر دادند. به گزارش ایرنا و به نقل از شبکه الجزیره، سخنگوی دفاع شهر غزه عنوان داشت که نیروهای اشغالگر دست و پای شماری از فلسطینیان در بیمارستان الشفاء را بسته و آن‌ها را اعدام میدانی کرده‌اند. منابع خبری همچنین از زخمی شدن صدها فلسطینی و تخریب کامل ساختمان‌های این مجتمع خبر داده بودند. شبکه تلویزیونی الجزیره اعلام کرد که مجتمع بیمارستانی الشفاء در شهر غزه هدف تخریب کامل ارتش رژیم صهیونیستی در طول دو هفته محاصره آن قرار گرفته است و با عقب نشینی ارتش رژیم صهیونیستی از اطراف آن، بیکرهای دهها شهروند فلسطینی در خیابان‌ها و محوطه ساختمان‌های اطراف بیمارستان مشاهده می‌شود. رادیوی ارتش رژیم صهیونیستی نیز صبح دیروز دوشنبه اذعان کرد که ارتش رژیم صهیونیستی بیش از ۲۰۰ شهروند فلسطینی را در طول دو هفته محاصره مجتمع بیمارستانی الشفاء به شهادت رسانده و ۹۰۰ شهروند دیگر را بازداشت کرده و با خود برده است. البته دفتر اطلاع رسانی دولتی در غزه در یک آمار دیگر اعلام کرد که ارتش رژیم اشغالگر طی عملیات محاصره بیمارستان الشفا ۴۰۰ فلسطینی را به شهادت رساند. سخنگوی دفاع مدنی در غزه نیز تأکید کرد که در بخش بانک خون بیمارستان الشفا شهیدی را یافتیم که دست و پایش بسته بود و به سر او شلیک شده بود. اجساد بیشتر شهدا در بیمارستان پوسیده و در آتش سوخته است. در ساختمان‌های مسکونی اطراف بیمارستان نیز اجساد ده‌ها شهید را یافتیم. وی همچنین بیان داشت که رژیم اشغالگر تمامی بخش‌ها، ساختمان‌ها و زیرساخت‌های بیمارستان الشفا را تخریب کرده و مشخص شد تمامی افرادی که در دو هفته گذشته خواستار کمک فوری شده بودند، به شهادت رسیدند و شمارش تعداد شهدا سخت است. به گفته منابع ساکنان منطقه اطراف بیمارستان الشفا بیکر دست‌کم ۵۰ شهید را از این بیمارستان بعد از عقب نشینی نیروهای صهیونیست بیرون کشیدند. همچنین منابع پزشکی گزارش دادند ساختمان‌های مجتمع الشفا توسط نیروهای صهیونیست به آتش کشیده و فعالیت این بیمارستان به طور کامل متوقف شده است. این منابع از ویرانی گسترده در این مجتمع و ساختمان‌های اطراف آن خبر دادند. منابع پزشکی تأکید کردند بیکر صدها شهید در مجتمع الشفا و خیابان‌های و جاده‌های اطراف آن وجود دارد.

عقب نشینی نیروهای رژیم صهیونیستی

اگرچه مجتمع بیمارستانی الشفاء طی دو هفته اخیر تحت شدیدترین محاصره و کشتار بود، اما منابع فلسطینی صبح دوشنبه گزارش دادند که خودروهای نیروهای رژیم صهیونیستی به طور کامل از اطراف این بیمارستان (الشفاء) در غرب شهر غزه به سمت جنوب غرب این شهر عقب نشینی کردند. براساس گزارش‌های منابع، عقب نشینی نیروهای صهیونیست بعد از حملات شدید مقاومت فلسطین علیه این نیروها و درگیری شدید با ارتش اشغالگر در اطراف بیمارستان الشفا صورت گرفت. گردان‌های القسام، شاخه نظامی جنبش حماس که یکنشبه خودروها و نیروهای صهیونیست را در اطراف بیمارستان الشفاء هدف قرار داد، روزنامه نیویورک تایمز آمریکا به نقل از مرکز «پژوهش‌های جنگ» گزارش داد جنبش حماس و دیگر گروه‌های مقاومت فلسطین بین ۱۸ تا ۲۸ مارس ۴۰ حمله را علیه نیروهای صهیونیست در مجتمع پزشکی الشفا انجام دادند و این نشان دهنده کارآمدی زیاد این حملات است.

گزارش‌های شوکه‌کننده از دو هفته جنایت اشغالگران

در طول دو هفته‌ای که از محاصره در مجتمع پزشکی الشفا می‌گذرد، اخبار و گزارش‌های متعددی پیرامون شدت جنایات و کتار صهیونیست‌ها در این بیمارستان مخیره شد تا جایی که دیده بان حقوق بشر اروپا مدتی‌تازه که یک مرکز حقوق بشری است از گزارش‌های شوکه‌کننده شهروندان فلسطینی در نوار غزه در رابطه با ارتکاب جنایات علیه فلسطینیان از جمله اعدام را مستندسازی کرده است. این مرکز حقوق بشری در مجموعه گزارش‌های میدانی خود طی دو هفته اخیر اذعان دارد که نیروهای اشغالگر بسیاری از منازل را در حالی که ساکنان آنها در داخل این منازل بودند به آتش کشیدند و مانع از نزدیک شدن افراد برای خارج کردن ساکنان از این منازل یا خاموش کردن آتش شده‌اند. به گفته این مرکز، «ما موارد زیادی از اقدام ارتش اسرائیل در سوزاندن ده‌ها منزل مسکونی در غرب شهر غزه و در حومه مجتمع درمانی الشفا را ثبت کرده‌ایم.» شبکه الجزیره هم از جنایت هولناک اشغالگران در بیمارستان شفا پرده برداشته و گزارش داد که نظامیان صهیونیست مجروحان بیمارستان را با تانک زبری می‌گیرند. ساکنان مناطق پیرامون بیمارستان الشفا هم در مشاهدات خود اعلام کردند که ارتش رژیم صهیونیستی در مدت محاصره به بازداشت گسترده مردان روی آورده و زنان و کودکان را به سمت جنوب غزه کوچ داده و جهنمی در این منطقه ایجاد کرده است. ساکنان مناطق الرمال و النصر از بیکرهای پرکنده در خیابان‌ها سخن گفته‌اند. آنها به بازداشت‌های گسترده اشاره و تأکید کردند که زنان زیر حملات سنگین توپخانه و هوایی قرار گرفته بودند. در همین مدت شاهدان عینی نیز از ده‌ها تانک و خودرو زرهی اشغالگران در منطقه سخن گفته و یادآوری کردند که اطلاعاتی‌هایی منتشر شده و از ساکنان خواسته شده است که راهی جنوب شوند. بر اساس این گزارش‌ها، نظامیان صهیونیست طی دو هفته گذشته ساکنان منازل اطراف بیمارستان الشفاء را مورد اذیت و آزار قرار داده و در اقدامی توهین آمیز لباس جوانان و مردان فلسطینی را از تن آنان در آورده و دست و چشم بسته به مناطقی نامعلوم بردند. همچنین صهیونیست‌ها زنان و کودکان فلسطینی را آواره و مجبور به ترک آن منطقه کردند بدون این که اجازه دهند حتی لباس و لوازم اولیه زندگی خود را بردارند. در یک مورد مشخص، اشغالگران ۱۵۰ بیمار و مجروح و همراهان آنها را در یک اتاق جمع کرده و به شکل مداوم آنها را مورد بازجویی قرار می‌دهد.

محمدرضا سبزه‌علی‌پور، رئیس سازمان تجارت جهانی ایران در گفت و گو با «آرمان ملی»:

دولت سیزدهم نتوانست موانع تجارت جهانی ایران را از بین ببرد

کشورهای غربی، بازار ایران را فدا می‌کنند و با آمریکا تکرار می‌کنند

نتوانسته‌ایم از ظرفیت عضویت در شانگهای استفاده کنیم

آرمان ملی - احسان انصاری: محمدرضا سبزه‌علی‌پور، رئیس سازمان تجارت جهانی ایران است. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی شرایط تجارت جهانی ایران در دولت سیزدهم با وی گفت و گو کرده است. سبزه‌علی‌پور معتقد است: «واقعیت این است که دولت تیم خوبی برای مذاکره برای احیای برجام انتخاب نکرد. البته آمریکا نیز شیطنتهایی در این زمینه داشت اما دولت نیز نمی‌توانست عملکرد بهتری در مذاکرات داشته باشد. کسانی که در وزارت خارجه و تیم مذاکره کننده حضور داشتند از تخصص و تجربه کافی برای احیای برجام برخوردار نبودند». در ادامه حاصل این گفت و گو را می‌خوانید.

با توجه به شعارهایی که آقای رئیسی در رقابت‌های انتخاباتی می‌دادند انتظار این بود وضعیت تجارت ایران با کشورهای جهان تقویت شود. آیا در عمل چنین اتفاقی رخ داد و وضعیت تجارت ایران با کشورهای جهان بهتر از گذشته شد؟

زمانی که آقای رئیسی وارد رقابت‌های انتخاباتی و پس از آن رئیس جمهور شدند ما امید زیادی داشتند که با حضور ایشان موانع تجارت خارجی برطرف شود و ما با شرایطی بهتری ارتباطات جهانی خود را دنبال کنیم. نکته دیگری که وجود داشت یک دست شدن حاکمیت بود که نوبت این را می‌داد که اختلافات جناحی دیگر از بین برود و دولت راحت‌تر بتواند امور خود را پیش ببرد. در طول مدتی که آقای رئیسی مدیریت کشور را در اختیار داشتند تاکنون نیز ما سکوت کرده‌ایم و تلاش کرده‌ایم تا آنجا که امکان دارد از دولت حمایت کنیم. این در حالی است که بنده دولتی نیستم و به هیچ گروه و دسته سیاسی نیز وابستگی ندارم. با این وجود و در حالی که چند ماه به سه سالگی دولت آقای رئیسی مانده است زمان آن رسیده که عملکرد دولت ایشان را در زمینه‌های مختلف و از جمله تجارت جهانی مورد نقد و بررسی قرار بدهیم. انتظار ما این بود که ایران از نظر تجارت جهانی در بین کشورهای جهان دارای جایگاه ممتازی باشد. این در حالی است که در شرایط کنونی این انتظارات برآورده نشده و ما در جایگاه قابل قبولی قرار نداریم. دلیل این موضوع این است که در طول دولت رئیسی سرمایه خارجی قابل توجهی وارد کشور نشده است. زمانی یک کشور می‌تواند مدعی شود که وضعیت تجارت جهانی خوبی در بین کشورهای جهان دارد که بتواند سرمایه‌گذاری خارجی بیشتری را به دست بیاورد.

چرا دولت نتوانست در زمینه جذب سرمایه‌های خارجی عملکرد موثقی داشته باشد؟

در این زمینه دو مشکل مهم وجود داشت؛ مشکل اول بیرونی بوده و به دلیل جنگ اقتصادی که علیه ایران در جامعه جهانی ایجاد شده بود موانع متعددی در زمینه جذب سرمایه‌های خارجی به کشور وجود داشته است. البته جنگ اقتصادی در دولت رئیسی آغاز نشده و از سال‌ها قبل آغاز و دولت‌های گذشته را نیز درگیر خود کرده بود. شرایط در سال‌های اخیر به شکلی بوده که آمریکا و کشورهای غربی تحریمی نبوده که علیه ایران انجام نداده باشند و تقریباً در همه زمینه‌ها ایران را تحریم کرده‌اند. مشکل دوم اما به سوء مدیریت‌ها و ناکارآمدی‌های داخلی باز می‌گردد که باعث شد دولت نتواند موانع تجارت جهانی ایران را از بین ببرد.

یکی از مهم‌ترین راه‌هایی که دولت می‌توانست زمینه تقویت تجارت جهانی ایران با کشورهای دیگر را

در حالی که چند ماه به سه سالگی دولت آقای رئیسی مانده است زمان آن رسیده که عملکرد دولت ایشان را در زمینه‌های مختلف و از جمله تجارت جهانی مورد نقد و بررسی قرار بدهیم. انتظار ما این بود که ایران از نظر تجارت جهانی در بین کشورهای جهان دارای جایگاه ممتازی باشد. این در حالی است که در شرایط کنونی این انتظارات برآورده نشده و ما در جایگاه قابل قبولی قرار نداریم. دلیل این موضوع این است که در طول دولت رئیسی سرمایه‌های خارجی قابل توجهی وارد کشور نشده است

برجام ایران را گلستان نمی‌کند. با این وجود برجام فضا را برای حرکت بهتر اقتصاد در عرصه جهانی فراهم می‌کند. دولت سیزدهم زمانی روی کار آمد که برجام پاره شده بود. این در حالی بود که دولت حسن روحانی به واسطه پاره شدن برجام با چالش‌های جدیدی مواجه شده بود. در شرایط کنونی نیز کشورهای پنج به علاوه یک دیگر از انگیزه کافی برای به نتیجه رسیدن برجام برخوردار نیستند

عضویت ایران در برخی سازمان‌ها و گروه‌های بین‌المللی مانند شانگهای در دولت رئیسی با تبلیغات زیادی مواجه شد. به نظر می‌رسد دولت تلاش می‌کند جلایگاه شدن به این سازمان‌ها را به نوعی جایگزین برجام کند. آیا چنین رویکردی را صحیح می‌دانید و در واقع چنین بود؟

من معتقدم ایران عضو هر سازمان و کنوانسیون بین‌المللی شود خوب است و ما باید از چنین رویکردی استقبال کنیم. اگر قرار است مادر عرصه بین‌المللی دارای جایگاه باشیم باید در سازمان‌ها و گروه‌های مهم بین‌المللی عضو باشیم تا بتوانیم از ظرفیت‌های این سازمان‌ها در راستای منافع ملی استفاده کنیم. با این وجود نکته مهمی که در این زمینه وجود دارد این است که باید از عضویت ایران در این سازمان‌ها به صورت بهینه استفاده شود و صرف عضو شدن در این سازمان‌ها سودی به همراه نخواهد داشت. نباید تنها از تبلیغات استفاده کرد و درباره این سازمان‌ها مانور سیاسی داد و بلکه باید از بستری که عضویت در این سازمان‌ها برای کشور ایجاد می‌کند استفاده کرد. در ابتدای دولت رئیسی ایران به عضویت سازمان شانگهای درآمد. این در حالی است که عضویت ایران در این سازمان مهم است و من معتقدم اتفاق خوبی رخ داده است. یکی از مزیت‌های عضویت در این سازمان این است که در حدود چهار میلیارد جمعیت جهان را در خود جای داده است. به همین دلیل یک بازار بزرگ در این زمینه برای ایران به وجود آمده که ایران بتواند از آن استفاده کند. نکته دیگری که در این زمینه وجود دارد این است که کشورهای عضو این سازمان از جمله اولین کشورهای هستند که دلارزایی کردند و معاملاتی که بین آنها برقرار می‌شود با واحدهای پولی به جز دلار است.

در دو ساله که ایران عضو شانگهای بوده آیا ما نتوانسته‌ایم از این ظرفیت به سود منافع ملی استفاده کنیم؟

پاسخ من به این سوال منفی است و معتقدم ما نتوانسته‌ایم از این ظرفیت استفاده کنیم. اگر براساس آمار و ارقام در این زمینه صحبت کنیم در این دو سال کشورهای جهان در حدود چهار هزار میلیارد دلار از این کشورها واردات داشته‌اند و در مقابل حدود بیست هزار میلیارد دلار نیز این کشورها از کشورهای جهان واردات داشته‌اند. در حالی است که براساس آمار رسمی دولت میزان مبادلات ایران با کشورهای عضو سازمان شانگهای در حدود ۳۸ میلیارد دلار بوده است. از این میزان نیز ۱۸ میلیارد دلار صادرات به کشورهای این سازمان بوده و در مقابل حدود ۲۰ میلیارد دلار واردات از این کشورها صورت گرفته است. این آمار به خوبی نشان می‌دهد که تراز ما در سازمان شانگهای منفی بوده است. این وضعیت نشان می‌دهد که ما حتی نتوانسته‌ایم تراز خود را در حد صفر نگه داریم.

یادداشت
گزاره در سال جهش تولید
مهدی عرب صادق
فعال سیاسی اصولگرا

سال ۱۴۰۳ را رهبری جهش تولید با مشارکت مردم نامگذاری فرمودند. در فرمایشات ایشان مصادیق مشکلات در حوزه تورم، اشتغال و ارزش پولی نمایان بود و با ضرورت توجه به اقتصاد کشور به عنوان اصلی‌ترین مسئله کشور که نقطه ضعف کشورمان نیز هست، تولید داخل را کیلد اساسی حل مشکلات کشور دانستند و شعار سال گذاشته را در سطحی دیگر تکرار فرمودند. مردمی کردن اقتصاد با مشارکت دهی مردم در تولید ملی محقق می‌گردد و این اعتماد عمومی را می‌طلبد و دولت‌مردان وظیفه احیای این اعتماد را بر دوش می‌کشند و کوتاهی‌ها بسیار بوده است. رهبری اشاره فرمودند ظرفیت‌های مردمی بزرگی در کشور وجود دارد که بایستی این ظرفیت‌ها فعال گردد و موانع مشارکت مردم در فضای تولید مرتفع گردد و حذف شود. متأسفانه دولت‌مردان شعارهای سال رهبری را در حوزه عمل بر زمین گذاشتند و فقط مانور سیاسی را پیش گرفتند، شعارهای سال را بر دیوار و سرپرگ مکاتبات نوشتند، اما در سیاست گذاری و اجرا فقط در حد آمار و عددسازی بسنده کردند. این فرمان رهبری بر زمین ماند و ایشان مجبور شدند سطح شعارها را از کلان و راهبردی به اجرایی و مصادیق ببرند و وارد حوزه راهکارهای عملیاتی شوند. لازم‌ه مشارکت مردم در اقتصاد و تولید اعتماد مردم به دولت است و اعتماد مردم جز با کارآمد نمودن دولت حاصل نمی‌شود. سال هاست در اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ به بیراهه رفته ایم و فراموش کردیم که مردم چرخ دنده اصلی و موتور محرکه پیشرفت کشور، اقتصاد و صنعت هستند و رهبری نیز فرمودند پیشرفت کشور با حضور مردم اتفاق می‌افتد. بند ۲ اصل ۴۴ و بند ب سیاست‌های کلی اصل ۴۴ نزدیک‌ترین و دقیق‌ترین راهبردها برای تحقق شعار سال است. همانطور که گفته شد برای چندمین سال پی در پی رهبر معظم انقلاب نامگذاری سال را با رویکرد اقتصادی و به صورت خاص در باب افزایش تولید انتخاب کردند. سؤال اینجاست که علیرغم ادعای دولت‌ها در اهتمام به تحقق این شعار، چرا شاهد افزایش تولید نبوده‌ایم پس لازم است دولت سیزدهم علم را به خدمت بگیرد و از فضای شعار به عمل کوچ کند. مردمی کردن اقتصاد و رشد تولید یک رابطه دو طرفه است و از یکسو نیازمند سرمایه اجتماعی است و از سوی دیگر راهکارهای مسئله‌افزودشی تولید را به عنوان یک گلوگاه اقتصادی و نفت در کشور مطرح فرموده‌اند ولی همچنان اقتصاد کشور به شدت وابسته به نفت است و جالب است که دولتی عهده‌دار تحقق شعار سال است که نمی‌داند رشد اقتصادی کشور در بخش‌های تولیدی و غیر نفتی صفر است و آنچه که خاص را مثبت کرده، فروش نفت خام است که نه نکته مثبت بلکه نکته منفی دولت است. دولت باید از زنجیره فروش نفت که تحریم‌پذیر است به صنایع پایین دست و توسعه آن حرکت کند. سوال این است، دولتی که در حوزه سیاست می‌کوشد همه را از قطار پیاده کند، چطور می‌خواهد مشارکت مردم را در تولید به خدمت بگیرد؟ در همان سال‌هایی که شعار سال رشد و جهش تولید است، یک وزارتخانه دولت تأمین برق تولید کنندگان را با چالش مواجه می‌کند و بانک‌ها تأمین ارز مواد اولیه را، وزارتخانه دیگری با قوانین مالیاتی سنگین و نا متعارف مزاحم واحدهای تولیدی می‌شود و با عدم مدیریت یکپارچه سیستمی، دولت در نقش توزیع کننده رانت قرار می‌گیرد. سامانه‌های مدیریت سیستمی و یکپارچه شفاف در توزیع سرمایه به تولیدکنندگان مانع شکل‌گیری انحصار، رانت و مافیای می‌شود که این سه ضلع اگر بزرگ شود مردم را از اقتصاد می‌رانند. مشارکت مردم از جهات وجه اصلی مالکیت، مدیریت، عاملیت و نظارت تشکیل شده است و تعاون می‌تواند بستری باشد که تمام شئونات این مشارکت به طور هم‌زمان محقق می‌گردد. از این روتمایی دست‌نگاه باید، در برنامه‌های خود برای تحقق شعار سال (جهش تولید با مشارکت مردم) نسبت خود را با تعاون مشخص کنند.